

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
19:04	20:04	20:48
19:01	20:07	20:52
19:04	20:05	20:49

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה החרדית

אין מקרה בעולם

הקב"ה שומר עלינו תמיד ואנחנו רק צריכים להוכיח לו שאנחנו עמו

יראת שמים

היה זה בשעות הקטנות של הלילה, בבית צפוף וקטן אך מאיר ומחמם לב בירושלים. בשעה שתיים בלילה היה השעון מצלצל, ונותן את האות לחילופי המשמרות...

כך התנהלה התורנות מדי לילה, במשך שנים רבות בבית כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן זי"ע: עד השעה שתיים אחרי חצות הלילה – היתה הרבנית אחראית על חדר הילדים. תפקידה היה לוודא כי הבנים הנמים את שנתם חבושים בכיפה כל הזמן, ואם נשמטה מראשם – מיד היתה מחזירה את הכיפה למקומה ומחזקת אותה היטב לראשם.

בשעה שתיים אחרי חצות, היה הרבי משכים קום לעבודת קדשו. אז היה מתחלף עם הרבנית והופך לאחראי בעצמו, ומעיתה ואילך, לאורך כל הלילה, עסק הרבי בתורה ובעבודת השם צמוד לחדר הילדים, כשהוא מוודא כל הזמן ובדק כל העת, כי הכיפות היקרות חבושות היטב לראשיהם של ילדיו הנמים בשלווה...

כך היתה התורנות נמשכת, לילה אחרי לילה שנים ארוכות. במחצית הראשונה הרבנית ערה ועומדת על המשמר, ובמחצית השנייה של הלילה – הרבי הוא הניצב על משמרתו. ובלבד – שהכיפה לא תיפול מראשי הילדים ולו לרגע קט!

כי הכיפה היא קסדת בטיחות, והזהר הקדוש בפרשת נשא מגלה לנו כי היא משמשת גם כביטוח חיים של ממש, כי 'אי אסתלקו מעל רישיה דבר נש אסתלקו חיים מיניה' כלשון הזה"ק, כלומר: שבהסתלקות הכיפה מראש היהודי – מסתלק גם 'ביטוח החיים' חלילה... על כן, בכל עת ובכל זמן, גם בלילה אנו זקוקים לביטוח החיים, לשמירה ולהגנה שממית. הלא ברור שלא נוכל להישאר בלי כיפה ולו לרגע קצר!

כך מחנכים ילדים ליראת שמים, כך מחזירים אותה בעצמותיהם. שיידעו, יבינו ויזכרו, יטימיעו בנפשם ויחדירו בליבם, יהודי לא אז בלי כיפה, יהודי – ישן או ער, הולך או עומד, ערב או בוקר, בביתו או בחוץ – כיפה לראשו!

זהו חינוך ליראת שמים, זו הדרך אותה נטמיע בביתנו!

יש אנשים חושבים שהקב"ה חייב לשמור עלינו בכל מצב, אנחנו צריכים להיות עם מוצלח שמור ומסודר, שהרי אנחנו עם ה'. ולכן באים אנשים לשאלה איפה היה הקב"ה בשואה. ראו מה התורה אומרת בפרשת כי תבוא והיה אם שמוע תשמע בקול ה' לשמור לעשות את כל מצוותי, וכתוב שם ברכות וברכות. אבל מה כתוב אחר כך? והיה אם לא תשמע בקול ה' אלווקי, ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך, 98 קללות אחד אחר השני, פחד לשמוע אותם, החזן קורא אותם בשקט, ושמעו טוב מה אומרת התורה, ישא ה' אליך גוי מרחוק כאשר ידאה הנשר, גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון. זו לא גרמניה? גוי שאין לו רחמנות על ילדים וזקנים.

אין דבר כזה שהקב"ה שומר עלינו בכל מצב, הכל מותנה בתנאי כפול שבע: אם אתם שומעים יש ברכות ואם אתם בועטים יש קללות!

איפה היה הקב"ה?! בפצמ"רים הוא נמצא, טילים נופלים בשטח פתוח, 460 טילים בסבב הקודם ויהודי אחד לא נהרג, תראו איזה השגחה מיוחדת על היהודים! ובסבב הנוכחי שלחו אויבנו שבע מאות טילים וד' ונהרגו שלוש הרוגים הי"ד. גם בזה אנחנו רואים השג"פ אם תשלח 700 טילים לכל מדינה אחרת יהיו אלפי הרוגים. ומי שומר על עם ישראל? מוסדות התורה, הכוללים, הישיבות, תלמודי תורה.

החדירו לנו החילונים הריקים והחלולים את כל השטויות שבעולם, רק לא תוכן רוחני. אמר נבל בליבו אין אלוקים התעיבו עליה אין עושה טוב. רק אל תאמר בורא עולם! יש כדורגל, יש גביע מדינה, זה מה שחשוב, על זה יהום הסער, על זה המתח. במקום לשיעורי תורה, במקום להפעיל את המחשבה, יושבים על הארץ ואוכלים בשר וחול, בטן בטן ובטן, ואין פיסת דשא פנויה, צריך לבוא מוקדם לתפוס מקום. לאכול כמו חיות בר ברחוב, שכולם יראו אין אתה אוכל, גועל נפש! ובזה עסוקים כל היום וכל הלילה. מופלאטות, בילויים, כחתולי רחוב. לשפל הזה הביאה אותנו המדינה, הביאו אותנו החילונים הציונים. צריך לחזור למקורות, לחזור אל הקב"ה שמחכה לנו בידיים פתוחות. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אין מקרה בעולם, הכל בהשגחה פרטית 24 שעות ביממה. יונה הנביא, רוצה לברוח מהקב"ה, ויש סערה בים והאוונייה חיישה להשבר, אז הגויים עובדי האלילים שאלו ודרשו וחקרו ובדקו ופשפשו במעשיהם "ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשל מי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפול הגורל על יונה". מה קרה? אין סערה בים? זה דבר טבעי! אלא חייב להיות שמישהו מאיתנו לא בסדר, תנסה לומר זאת היום למישהו, תפשפש במעשיך, תחזור בתשובה, הוא יוריד לך את הראש.

ונפל הגורל על יונה, "ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה: ויאמר אליהם עברי אנכי ואת ה' אלוקי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה: וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני ה' הוא בורח כי הגיד להם. גם גויים ידעו כי מאת ה' היתה זאת, **כי כל מה שקורה בעולם זה שכר ועונש.**

ועובדא הוה פעם אחת בבוצינא דנהורא עלאה רבינו הבעש"ט שהיה עם תלמידיו בשדה, ופתאום עבר רוח חזק ונפלו כמה עלין לארץ, ואמר בני תדעו שזה הרוח שעבר עכשיו היה בשביל תולעת אחת שהיתה בסוף איזה עלה, והיה החמה זורחת עליה ביותר, והיתה צועקת לה' בצעקה, ושלה ה' זה הרוח, ונפלו כמה עלין לארץ, ונפלה גם היא עממה, ואמר להם זאת להודיע להם גודל השגחת הבורא ורחמנותו על כל הבריות והכל בהשגחה פרטית!

ועל זה אמר הכותב, "אל תהיו כסוס כפרד אין הבין... רבים מכאובים לרשע והבוטח בד' חסד יסובנו". וכתוב "איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת בפרוח רשעים וגו' להשמדם עדי עד וגו' צדיק כתמר יפרח" אל תהיו בהמות! תפתחו את העיניים ותראו השגחה פרטית!

כל הצרות והייסורים, המלחמות והצרות באים בגלל החטאים, החילולי שבת, עבירות אחרות שעושים על ימין ועל שמאל. ולכן צריך לברוח מהעבירות כבורח מן האש. ובמדינתנו, רוצים להכניס כפירה בכוח, יאמרו הכל ולא יאמרו עבירות.

ההקדשה השבועית

הנאם הם אנחנו להקדיש
אלפי עלות לאור הפרשה
להצלתם או לע"י קידומת
התקשרו עכשיו 08-61-50-205

לרשומת
ידון היה בת הדס
יוסי בן גלן
צורי בן רחל
דייזה בת חיה

לשיק
ניחם בן חסיה
אלדד בן חיה
ספיר בת עליזה
ליקר בת עליזה

לחצולת
אסף בן חיה
רוני בן דניאל
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

ליליני נחמיה
שלמה בן גלן
סילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילנדה
יורא בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

רבי עם מטפחת על הראש...

כיפה, לא נתנה לראשו להיות גלוי ולא לרגע, והיתה אומרת לו: 'כסה את ראשך כדי שתהא יראת אלוקיך עליך!', וכך לא יגיע לידי גזל וגניבה, כי הכיפה תהווה סגולה בטוחה להגנה ולשמירה מכל יצר רע!

אך פעם אחת, כשהיה שקוע בלימוד התורה (!), וישב תחת עץ דקל, נפלה כיפתו מעליו. עלינו לזכור כי מדובר באמורא אלוקי, קדוש עליון שאין לנו שמץ של הבנה במעלתו ודרגתו, ויחד עם זאת, ברגע שנפלה כיפתו – לא עמד בניסיון הגניבה ולא הצליח להימנע מלגנוב אשכול תמרים מעץ הדקל!

הדבר מבהיל ומעורר מחשבה, כמה חשוב להישמר בכל רגע, להזהר בכל שניה, לא להישאר לרגע אחד בלי כיפה, לא לוותר על לבישת הכיפה ולו לשעה קלה!

וכך כתב בספר 'ערוך השולחן', כי אדם – תהא מעלתו גדולה ככל שתהיה – אם הכיפה לא חבושה על ראשו, אם ראשו לא מכוסה באותה קסדת בטיחות של יראת שמים – אין הוא יכול להינצל מן החטא, כל רוח רעה ויצר הרע יכולים לשלוט בנפשו ללא מיצרים!

הבה נקפיד לחבוש את הכיפה היקרה בכל זמן ובכל תנאי. כן, גם בזמני שינה, תוך הליכה למקלחת, ברוח סוערת, בחוף הים וברכיבה על אופניים – גם אז אנו זקוקים לקסדת הבטיחות, לשמור על ה'יראת שמים' שלנו. נחזיר זאת גם בילדינו: יהודי הולך חבוש בכיפה, בכל עת ובכל שעה. זו 'קסדת הבטיחות' המגינה עלינו, אי אפשר לוותר עליה לרגע!

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי כנסו לאתר "ישיבת אור דוד"

תוך כדי הרמת הכיפה – והרבי מתעקש לא להמשיך בדרכו, בלי שהכיפה לראשו!

בסופו של דבר, הצליח הרבי להימלט מהם כשהכיפה היקרה עומדת על מקומה. אך המכות האיומות שספג הכריחו אותו לחפש דרך מתוחכמת לשמור על כיסוי הראש בלי לעורר את חמת הצוררים...

ביום המחרת, הופיע הרבי כשפיסת בד קשורה לראשו, כעין מטפחת מזדמנת. 'הראב"ן היהודי הבין כי אינו אלא עבד נאלח', צהלו הצוררים שראו בכיסוי ביזיון ולא הבינו את משמעותו האמיתית, 'הוא חבש מטפחת של עבדים ושפחות. כך נאה וכך יאה!'

אך הרבי היה מאושר מהם, עשרות מונים. הן מעתה יוכל ראשו להישאר מכוסה, יראת השמים שלו לא תיפגם! ואם הדבר מבזה אותו, ואם הדבר אינו ראוי למעמדו – הלא מה בכך, העיקר שהוא יכול להישאר ביראת שמים מושלמת, לשמור את הכיפה בראשו ללא הפוגה!

הסיפור, המופיע בספר 'זרעו לברכה', מלמד אותנו עד כמה חשוב לשמור על הכיפה לראשנו, כי היא קסדת הבטיחות על היראת שמים שלנו, ושומרת עלינו לכל נילכד ברשתו של היצר האורב לנו.

חז"ל גילו לנו, כי הכיפה היא סגולה בדוקה ובטוחה, להבטחת היראת שמים שלנו. ולכן נפסקה ההלכה בסימן השני בשולחן ערוך, שאסור ללכת ארבע אמות בלי כיפה, בלי 'קסדת הבטיחות' – היא הכיפה היקרה!

חז"ל במסכת שבת בדף קנ"ו מספרים, על האמורא רב נחמן בר יצחק, שהאסטרולוגים גילו לאמו כי הוא עתיד לגדול גנב מדופלם, ששמו הולך לפניו... מה עשתה האם כדי למנוע זאת? מינקותו הלבישה לו

היה זה בשנות מלחמת העולם השנייה, בעיר יאס שב רומניה. אלפי יהודים שהו באותה תקופה בעיר, נרדפים עד צוואר בידי הרומנים האנטישמיים, שהקדימו את הנאצים ימ"ש והחלו להתעלל ביהודים. בין היהודים הנאנקים בעיר יאס, שהה גם האדמו"ר הרה"ק רבי יעקב יוסף מסקווירא זי"ע.

לכל אורך התקופה, התעללו הגויים הרומנים ביהודים, העבירו אותם בפרך ושללו מהם את חירותם הבסיסית. ביודעם ובהכירם את חשיבות הכיפה ליהודים, היו מתעללים במיוחד ביהודים חובשי כיפה, עד שיוותרו על כיסוי הראש היהודי...

אך הרבי מסקווירא, נחשב עבורם כ'אגוז קשה לפיצוח'. בכל עת שהיו מכים אותו, מסירים מעליו את הכיפה, זורקים אותה לתעלת ביוב או דורכים עליה – היה הרבי ממחר לחזור ולהרים את כיפתו, ללספה בעדינות, ולהשיבה למקומה – על הראש כמובן. לרגע לא עלה בדעתו לוותר על הכיפה – ובכל מחיר!

באחד הימים נתקלה בו קבוצת חיילים רומנים, שהחליטו לעשות סוף לכיפתו של הרבי. כשעבר לפניו, משכו את כיפתו מראשו וזרקו אותה על הרצפה. כשהתכופף הרבי להרימה – הפליאו את מכותיהם בגבו, ייסרו אותו עד זוב דם...

אך הרבי לא אמר נואש. תחת מטר הכאות מייסרות, הרים את הכיפה והלבישה לראשו. שוב חזרו החיילים האכזריים והיכו אותו בראשו עד לנפילת הכיפה, אך הרבי לא נמלט מהם, ובדעה צלולה בחר לעמוד במקומו ולא לנוע בלי כיפה, ותחת מטר מכות התכופף ארצה והרים את הכיפה היקרה!

פעם, פעמיים ושלוש, חזרה על עצמה גבורתו העילאית. הללו מכים בראשו בעוצמה עד נפילת הכיפה, והרבי אינו מתקדם ולו מטר אחד, לפני שירים את הכיפה תוך מסירות וגבורה. שוב הללו מכים בגבו

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

שטיפת כלים בשבת

האם מותר לשטוף בשבת צלחות וסכו"ם? האם מותר לנקות בקבוק תינוק עם מברשת?

א. כלי אוכל כגון צלחות סכינים ומזלגות שנתלככו- מותר לשוטפם לצורך היום, כגון שנשאר לו עדיין סעודה לאכול, אבל לאחר סעודה שלישית אין לשוטפם. וכלי שתיה כגון כוסות וכפיות, שוטפים כל היום, מפני שכל היום ראוי לשתיה אפילו שלא בשעת הסעודה. ואם ברור לו שלא ישתה עוד-אסור להדיחם.

ב. אם לאחר שאכל סעודה שלישית רוצה הוא לאכול סעודה נוספת, נכון להחמיר שלא לשטוף את הכלים, מפני שיש אומרים שלא התירו להדיח אלא לצורך שלש סעודות ולא יותר, ומכל מקום אם אין לו כלים אחרים וזקוק הוא להם לאחר סעודה שלישית-יש להקל לשוטפם.

ג. כלי אוכל שמותר לשוטפם לצורך היום, ההיתר הוא אפילו מליל שבת ליום שבת או לסעודה שלישית. ואם יש לו מערכת כלים נוספת, ראוי ונכון להחמיר שלא לשטוף את המלוכלכים כדי שלא לטרוח בשבת טירחה מיותרת, אלא ישתמש בכלים הנקיים. ומכל מקום אם יש לו כלים יקרים מאד, שמשתמש בהם רק במקרים מיוחדים, הרי זה נחשב כאילו אין לו עוד כלים אחרים, ומותר לשטוף את המלוכלכים.

ד. כלים שנתלככו ויש חשש של נמלים, זבובים וחרקים אחרים שיימשכו אליהם, וכן כלי כסף שעלולים להתקלקל אם לא יסיר את שאריות האוכל שבהם, מותר לשרותם במים, גם אם אינו מתכוין להשתמש בהם עוד באותו יום.

ה. כלים מלוכלכים שקיים חשש שתדבקנה שאריות האוכל בדפנות הכלי, ואז יקשה עליו את ניקוי הכלים במוצאי שבת-מותר לשרותם במים בשבת, כי הרי שריה זו באה רק למנוע שינוי במצב הקיים. אבל אם כבר נדבקו ויבשו שאריות התבשיל בדפנות הכלי, אסור לשרות הכלי במים בשבת, כיון ששריה זו באה להקל על ניקוי הכלי במוצאי היום.

ו. אסור להשתמש בצמר פלדה או ספוג, וכן בכל דבר שעשוי מחומר ספוגי לניקוי כלי המטבח, וכן בליפה טבעית או ליפה מלאכותית, דהיינו סיבים שמנקים בהם כלים, אבל מותר להשתמש בליפה העשויה מחומר סינטטי שאינו בולע כלל, אם יזיף הליפה מופרדים זה מזה ואינם צפופים כגון מה שקוראים "נגס".

ז. מותר לנקות בקבוק תינוק במברשת שעורתיה עשויות מחומר סינטטי ואינן צפופות זו לזו.

ח. מותר לברור סכנים כפות ומזלגות המעורבים זה בזה לאחר סעודת שבת, ולסדרם כל אחד במקומו הראוי לו, כדי להשתמש בהם בסעודה הבאה, כיון שאין כאן פסולת ואוכל המעורבים זה בזה, שכולם שוים בעיניו.

ט. כיור (קערת מטבח) שהמים נשפכים לתוכו שנסתם בשבת, ואין המים יוצאים ממנו, אסור לפתוח אותו על ידי משאבת גומי, אבל אם לא נסתם לגמרי והמים יוצאים לאט, ועל ידי המשאבה יזרמו באופן תקין, מותר לעשות כן כשעושה במשאבה ביתית שאין בה מעשה אומן. וכן מותר לערות מים חמים לתוך הכיור שנסתם, כדי שהשומן יותך והמים יזרמו בצורה סדירה.

י. פח שזורקים לתוכו אשפה ויש בו גם דברים שאינם ראויים למאכל בהמה, אסור לסלטלו בשבת כלל, ואם נתמלא הפח ואין לו מקום אחר לזרוק אשפה נוספת, מותר לסלטלו ולפנות האשפה ממנו לפח האשפה המשותף שבבנין. והוא הדין אם לא נתמלא אבל הוא מעלה צחנה וקשה לסבול את הריח, מותר לפנותו לפח האשפה המשותף, ומותר להחזירו אחר כך לבית, אלא אם כן הוא עשוי מחסר שאז אסור להחזירו אחר שהניחו מידו אלא אם כן נתן בו מים.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

כי קרוב אליך הדבר מאוד

במלחמת מצווה, אף שלא כל אחד יכול להילחם כגיבור מלחמה, כל אחד משתתף כפי יכולתו, כמו שנפסק להלכה: "כל אלו שחוזרין מעורכי המלחמה כששומעין את דברי הכהן, חוזרין ומספקין מים ומזון לאחיהם שבצבא ומתקנין את הדרכים".

כך גם בתפקיד הרם של לימוד התורה הקדושה, שאלמלא התורה לא נתקיימו שמים וארץ. גם אם לא כל אחד יכול להגיע לדרגה של רב ומורה הוראה, ולא כל אחד חריף וגאון מספיק להיות גדול בתורה, עם זאת יש מקום לכל אחד ואחד ללמוד כמיטב הבנתו מקרא, משנה או גמרא. כך נפסק להלכה: "כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה בין עני בין עשיר בין שלם בגופו בין בעל יסורין בין בחור בין שהיה זקן גדול שתשש כחו אפילו היה עני המתפרס מן הצדקה ומחזר על הפתחים ואפילו בעל אשה ובנים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה שנאמר והגית בו יומם ולילה".

כדי לקיים את מצוות לימוד תורה, אין האדם צריך להיות גאון או למדן, אלא, כמו שאמרו חכמינו ז"ל: "אפילו אין בידו של אדם לא מקרא ולא משנה, אלא יושב וקורא כל היום כולו ואחות לוטן תמנע" שכר תורה בידו". על כל מילה ואות שבתורה, גם כשלא מבינים מאומה, "שכר תורה בידו".

גם חובת קיום המצוות לא ניתנה רק לבעלי מדרגה ולאנשים מורמים מעם. כולנו בני מלכים, ולכל אחד ואחד מישראל יש מקום. כולם חייבים לשמוע את דבר ה', גם מי שאינו מקדיש את כל חייו לעבודת ה' ואינו פרוש מענייני העולם הזה. כל אחד ואחד מאתנו יקבל שכר גדול על כל מעשה, קטן ככל שיהיה, שהוא עושה למען שמו באהבה, גם אם לדאבון לבנו יש מצוות רבות שאיננו מקיימים כראוי.

חכמינו ז"ל אמרו: "והזי זהיר במצוה קלה [כשמחת הרגל ולמידת לשון הקודש] כבחמורה [כמילה וציצית ושחיטת הפסח], שאין אתה יודע מתן שכרן של מצוות". ובמשנה אמרו: "ומה אם מצוה [שילוח הקן] שהיא כאיסור [שאין בה חסרון כיס אלא דבר מועט. רע"ב], אמרה תורה 'למען ייטב לך והארכת ימים', קל וחומר על מצוות חמורות שבתורה".

אין גבול למצוות שאדם יכול לקיים בעולם הזה, ואין לנו מושג בגודל השכר שנקבל על כל מעשה, ולו הקל ביותר. להמחשת הדברים אמרו: "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא. ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא, מכל חיי העולם הזה".

יש מצוות רבות שנדרשים תנאים מוקדמים כדי לקיימן, כמו קביעת מזוזה (זקוקים לבית), שילוח הקן, אכילת מצה, תקיעת שופר ושיבה בסוכה, ולא בכל מקרה יש לאדם הזדמנות לקיימן. ואולם יש עוד מצוות רבות שלא צריך שום דבר כדי לקיימן. בעל 'חרדים' מביא בספרו בפרט ט' רשימה של ארבעים וחמש (!) "מצוות עשה מן התורה התלויות בלב, ואפשר לקיימן בכל יום", וכן יש עוד מצוות רבות שאפשר לקיימן בקלות בכל עת ובכל שעה.

גם עניין "בכל דרכיך דעהו" עשוי להוסיף לנו זכויות לרוב. אם אמנם בכל מעשה שנעשה, ואפילו בדברים גשמיים, לא נשכח את כוונת הלב ושימת הלב לזכור שאנו מקיימים במעשה זה מצווה או נמנעים מלעבור עברה, כל מעשינו יהיו חלק מעבודת הקודש, ואנו נהיה מחוברים לרוחניות.

על כל נאמר: "חכם לב יקח מצות", ופירושו שכשם שסוחר טוב יודע להשקיע במה שמביא לו רווחים נאים, אף המקיים מצוות צריך להשקיע בחכמה. אמנם אין לנו שום מושג במתן שכרן של מצוות, אך יש מצוות רבות הכוללות סגולות ועניינים נשגבים שנתגלו לנו, והמקפידים לקיימן יזכו על ידן לזכויות רבות בזה ובבא. על כן מי שיש לו מוח בקדקודו והוא חכם לב, ישים לב להשקיע במצוות הללו.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

סגולה לבניית ארמון

התשובות יכנס הוא במקומי ביסוד הבניין כ'סגולה להצלחה'.
השר הסכים בהיותו בטוח שילד לעולם לא יכניע אותו, ובפרט לא
זאטוט יהודי.

שאלה א': מה יותר מתוק- ממתוק, והוא מאוס על הכל?

שאלה ב': איזה דבר הוא קל- מקל, והוא כבד?

שאלה ג': מהו הדבר שיותר חזק מסלעים וברזל, אבל רק ממנו אין?
השיב השר אין דברים כאלה בנמצא.

אמר המלך לילד עתה תפתור לנו אתה את התשובות.

ויאמר הילד: יותר מתוק ממתוק הוא חלב האם שהתינוק יונק, אך
כשגודל הילד הוא מואס בו.

הב': הכבד שהוא קל הוא התינוק שאמו נושאת אותו, ואין האמא
מרגישה בכבדותו.

הג': לב האם הוא רק מאוד, ואם אמי מכרה אותי בעד כסף, כסף,
אם כן נעשה לבה יותר קשה מברזל.

ויהי כשמוע המלך את דבריו הנעימים צוה כי ישימו את השר
ל'סגולה' ביסודות, "ברוך שבחר בהם ובחכמתם".

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד
להרצאות נוספות כנסו לאתרנו

את המעשה הבא סיפר רבינו יוסף חיים בעל ה'בן איש חי', וכך הוא
המעשה: מעשה במלך שאוותה נפשו לבנות ארמון, אך שאל בעצת
יועציו מה יעשה ויצליח במעשה ידיו.

נענה ואמר אחד השרים אדוני המלך, מקובלני מבית אבא 'סגולה
לבניית טרקלין', יקחו ילד יהודי בן יחיד ויניחוהו ביסודות הבניין ומני
אז תשכון השלוח באותו בית.

ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו לבקש ילד יהודי בן
יחיד, וכמובן שיהיה ברצון אימו (שלא יפתחו נגדו בחקירה פרשת
ה"יסודות והמעונות"), 'ידידי הקוראים' אומר לכם, אי אפשר לדון
אף אחד, כעבור מספר ימים נמצאה אשה אלמנה ולה בן יחיד, 'עניה
סוערה' שעדיין לא נוחמה ממות בעלה, וכל חייה בדחקות עד כי קצה
בחייה. ובשמעה כי המלך מבטיח סכום נכבד אמרה אתן את ילדי
אקח את הכסף אתחתן ואוליד עשרה בנים (בעז"ה כמובן), אמרה
ועשתה.

הלך הילד הצעיר לבית המלך והיה כראות המלך את פני הילד וירא
עלם חמודות אשר חכמתו נכרת על פניו.

התאספו השרים. ואז פתח הילד ואמר מוכן אני לגרוע מכל, אך
קודם לכן אבקש לשאול ג' שאלות את השר 'בעל הסגולה' שהציע
לקברני חי, אם יענה נראה כי חכם הוא ויטבו דבריו, ואם לא ידע את

קבעת עיתים לתורה?

אור החיים הקדוש
פירוש אור החיים על התורה
בכל מוצ"ש בשעה 22:00

הדרשה השבועית

בכל יום רביעי בשעה 22:00
רחוב במכבים 108 בני ברק
ניתן לצפות באתר הישיבה Rabenu.com
ובערוצי הלוויין

שיעור שבוועי
מוסר | יהדות | הלכה
בכל יום שני בשעה 20:00

חשוב לדעת!

ניתן לצפות בכל הדרשות של הרה"ג דניאל זר שליט"א באתר הישיבה "אור דוד" ובמגוון רחב של רבנים נוספים בכל הנושאים